

ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ

РІШЕННЯ

04.04.2019 № 1052/0/15-19

Про затвердження Положення про проходження служби співробітниками Служби судової охорони

*{Із змінами, внесеними згідно з Рішеннями Вищої ради правосуддя
№ 3408/0/15-19 від 10.12.2019
№ 2717/0/15-20 від 24.09.2020
№ 2236/0/15-21 від 18.11.2021
№ 958/0/15-23 від 05.10.2023
№ 273/0/15-25 від 18.02.2025}*

Статтею 160 Закону України "Про судоустрій і статус суддів" передбачено, що підтримання громадського порядку в суді, припинення проявів неповаги до суду, а також охорону приміщень суду, органів та установ системи правосуддя, виконання функцій щодо державного забезпечення особистої безпеки суддів та членів їхніх сімей, працівників суду, забезпечення у суді безпеки учасників судового процесу здійснює Служба судової охорони.

Відповідно до статті 161 Закону України "Про судоустрій і статус суддів" Служба судової охорони є державним органом у системі правосуддя для забезпечення охорони та підтримання громадського порядку в судах.

Служба судової охорони підзвітна Вищій раді правосуддя та підконтрольна Державній судовій адміністрації України.

Частина шоста статті 163 Закону України "Про судоустрій і статус суддів" визначає, що порядок проходження служби співробітниками Служби судової охорони визначається у відповідному положенні, яке затверджується Вищою радою правосуддя за поданням Голови Служби судової охорони, погодженим з Державною судовою адміністрацією України.

22 березня 2019 року до Вищої ради правосуддя від Голови Служби судової охорони надійшов проект Положення про проходження служби співробітниками Служби судової охорони, погоджений Державною судовою адміністрацією України (лист Голови Служби судової охорони від 21 березня 2019 року № 11-3121/19).

Заслухавши члена Вищої ради правосуддя Овсієнка Андрія Анатолійовича, керуючись статтею 163 Закону України "Про судоустрій і статус суддів", статтями 3, 30, 34 Закону України "Про Вищу раду правосуддя", Вища рада правосуддя **ВИРІШИЛА:**

затвердити Положення про проходження служби співробітниками Служби судової охорони, що додається.

Голова

ЗАТВЕРДЖЕНО
Рішення Вищої ради правосуддя
04.04.2019 № 1052/0/15-19

ПОЛОЖЕННЯ

про проходження служби співробітниками Служби судової охорони

I. Загальні питання

1. Це Положення визначає порядок проходження служби громадянами України (далі - громадяни) у Службі судової охорони.

2. Служба судової охорони (далі - Служба) згідно зі [статтею 161](#) Закону України "Про судоустрій і статус суддів" є державним органом у системі правосуддя для забезпечення охорони та підтримання громадського порядку в судах.

3. Співробітниками Служби є громадяни України, які в добровільному порядку прийняті на службу до Служби, склали Присягу співробітника Служби, та яким присвоєно відповідно до цього Положення спеціальні звання.

{Пункт 3 розділу I в редакції Рішення Вищої ради правосуддя № 2717/0/15-20 від 24.09.2020; із змінами, внесеними згідно з Рішенням Вищої ради правосуддя № 273/0/15-25 від 18.02.2025}

4. Співробітники належать до персоналу (кадрів) Служби. Статус співробітника підтверджується службовим посвідченням та жетоном співробітника. Зразок службового посвідчення затверджуються Головою Служби, а зразок жетона співробітника - Державною судовою адміністрацією України. Порядок видачі службових посвідчень та жетонів співробітника затверджує Голова Служби.

{Пункт 4 розділу I в редакції Рішення Вищої ради правосуддя № 3408/0/15-19 від 10.12.2019}

5. Час проходження служби у Службі зараховується до страхового стажу, стажу роботи за спеціальністю, а також до стажу державної служби, стажу служби в поліції, інших правоохоронних органах.

Стаж служби у Службі дає право на встановлення співробітнику надбавки за стаж служби, надання додаткової оплачуваної відпустки.

До стажу служби у Службі (у календарному обчисленні) зараховуються періоди, визначені [Законом України "Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб"](#) та постановою Кабінету Міністрів України від 17 липня 1992 року [№ 393](#) "Про порядок обчислення вислуги років, призначення та виплати пенсій і грошової допомоги особам офіцерського складу, прапорщикам, мічманам, військовослужбовцям

надстрокової служби та військової служби за контрактом, особам начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ, поліцейським, співробітникам Служби судової охорони та членам їх сімей".

{Пункт 5 розділу I в редакції Рішення Вищої ради правосуддя № 2236/0/15-21 від 18.11.2021}

6. На співробітників поширюються обмеження та вимоги, встановлені [Законом України "Про запобігання корупції"](#), а також передбачені для співробітників [Законом України "Про Національну поліцію"](#) обмеження, пов'язані зі службою в поліції.

7. Громадяни України, які вперше приймаються на службу, особисто складають та скріплюють власноручним підписом Присягу співробітника Служби такого змісту:

"Я, (прізвище, ім'я та по батькові), усвідомлюючи свою високу відповідальність, урочисто присягаю вірно служити Українському народові, дотримуватися [Конституції](#) та законів України, втілювати їх у життя, поважати та охороняти права і свободи людини, честь держави, з гідністю нести високе звання співробітника та сумлінно виконувати свої службові обов'язки". Підписаний текст Присяги долучається до особової справи співробітника. Про прийняття Присяги робиться запис у трудовій книжці.

8. Загальний період служби включає час перебування співробітника на службі і встановлюється в календарному обчисленні, а у випадках, визначених законодавством, - у пільговому обчисленні.

9. Першим днем проходження служби вважається день прийняття громадянина на службу та призначення на посаду в центральний орган управління Служби, її територіальні підрозділи.

{Пункт 9 розділу I в редакції Рішення Вищої ради правосуддя № 2717/0/15-20 від 24.09.2020}

10. Проходження служби в Службі припиняється наказами керівників, яким надано право звільняти зі служби у Службі, у разі:

смерті (загибелі) співробітника - на підставі свідоцтва про смерть;

визнання судом співробітника безвісно відсутнім чи оголошення померлим - на підставі відповідного рішення суду, що набрало законної сили.

{Пункт 10 розділу I в редакції Рішення Вищої ради правосуддя № 273/0/15-25 від 18.02.2025}

11. Останнім днем проходження служби вважається день звільнення співробітника зі Служби, визначений наказом.

12. Співробітники вважаються такими, що виконують обов'язки Служби:

1) на території центрального органу управління та територіальних підрозділів або в іншому місці служби (занять) протягом службового часу, включаючи перерви, встановлені внутрішнім розпорядком;

2) під час перебування поза місцем розташування центрального органу управління та територіальних підрозділів, якщо під час такого перебування вони виконують свої службові обов'язки або направлені за наказом відповідного керівника (начальника).

13. Склад співробітників поділяється на молодший, середній і вищий.

Співробітникам присвоюються такі спеціальні звання:

молодший склад - рядовий Служби, капрал Служби, сержант Служби, старший сержант Служби;

середній склад - молодший лейтенант Служби, лейтенант Служби, старший лейтенант Служби, капітан Служби, майор Служби, підполковник Служби, полковник Служби;

вищий склад - генерал Служби.

14. Граничний вік перебування на службі:

1) співробітники, які мають спеціальні звання молодшого складу Служби, перебувають на службі до досягнення ними 55-річного віку;

2) особи, які мають спеціальні звання середнього та вищого складу Служби, залежно від присвоєних їм спеціальних звань, перебувають на службі до досягнення ними такого віку:

до підполковника Служби - 55 років;

полковника Служби, генерала Служби - 60 років.

15. Співробітники, які мають високу професійну підготовку, досвід практичної роботи на займаній посаді, визнані придатними за станом здоров'я для проходження служби, на їхнє прохання за рішенням Голови Служби можуть бути залишені на службі понад граничний вік перебування на службі до п'яти років.

16. Службовий час і час відпочинку співробітників:

1) особливий характер служби містить такі спеціальні умови для певних категорій співробітників:

службу у святкові та вихідні дні;

службу позмінно;

службу з нерівномірним графіком;

службу в нічний час;

2) розподіл службового часу співробітників визначається розпорядком дня, який затверджує керівник відповідного органу (підрозділу) Служби;

3) для співробітників установлюється п'ятиденний робочий тиждень із двома вихідними днями;

4) вихідні, святкові та неробочі дні є днями відпочинку для всіх співробітників, крім залучених до виконання службових обов'язків;

5) співробітникам Служби, які виконували службові обов'язки у вихідні, святкові та неробочі дні, крім співробітників, які працюють у змінному режимі, відповідний час для відпочинку в порядку компенсації надається протягом двох наступних місяців.

17. Внутрішній розпорядок, в якому визначено вимоги до організації несення служби, та розпорядок дня в підрозділах встановлюються керівниками (начальниками) центрального органу управління та територіальних підрозділів з урахуванням особливостей діяльності таких підрозділів.

18. Співробітники середнього та вищого складу зобов'язані сприяти створенню безпечних і здорових умов для несення служби підлеглими, надавати їм можливість для просування по службі з урахуванням досвіду, кваліфікації, професійної майстерності та здібностей, а також створювати належні умови для відпочинку.

19. Співробітники забезпечуються одностроєм, знаками розрізнення, жетоном співробітника, спорядженням, спеціальними засобами та зброєю.

{Пункт 19 розділу I в редакції Рішення Вищої ради правосуддя № 3408/0/15-19 від 10.12.2019}

20. Соціальний і правовий захист співробітників та членів їхніх сімей забезпечується відповідно до законодавства.

Грошове забезпечення співробітників здійснюється в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Співробітникам гарантується соціальний захист в обсягах та порядку, передбачених [Законом України "Про Національну поліцію"](#) для поліцейських, за рахунок коштів Державного бюджету України, передбачених на фінансування Служби.

Пенсійне забезпечення співробітників Служби здійснюється в порядку та на умовах, що передбачені [Законом України «Про пенсійне забезпечення осіб, звільнених з військової служби, та деяких інших осіб»](#).

{Пункт 20 розділу I доповнено абзацом згідно з Рішенням Вищої ради правосуддя № 273/0/15-25 від 18.02.2025}

21. Керівники центрального органу управління Служби та територіальних підрозділів Служби несуть персональну відповідальність за невиконання вимог цього Положення та інших нормативно-правових актів з питань проходження служби співробітниками.

У разі виявлення корупційного або пов'язаного з корупцією правопорушення чи одержання інформації про вчинення такого правопорушення співробітником керівники (начальники) центрального органу управління та територіальних підрозділів зобов'язані у межах своїх повноважень вжити заходів для припинення такого правопорушення та негайно

письмово повідомити про його вчинення свого безпосереднього керівника (начальника) та спеціально уповноваженого суб'єкта у сфері протидії корупції в порядку, визначеному законодавством.

II. Права, обов'язки і відповідальність

1. Співробітники користуються правами і виконують службові обов'язки відповідно до законодавства, Положення про Службу судової охорони та цього Положення.

2. За мужність і відвагу, виявлені під час виконання службових обов'язків, високі показники у службовій підготовці та інші заслуги співробітники в установленому законодавством порядку можуть бути представлені до присвоєння почесних звань та відзначення державними нагородами України, нагородження відзнаками Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України та відомчими заохочувальними відзнаками. Порядок нагородження відомчими заохочувальними відзнаками встановлюється Головою Служби.

3. Співробітники зобов'язані:

1) неухильно дотримуватися положень Конституції України, законів України та інших нормативно-правових актів, що регламентують діяльність Служби, Присяги співробітника Служби, та службової дисципліни;

2) знати та професійно виконувати свої службові обов'язки відповідно до вимог нормативно-правових актів, посадових (функціональних) обов'язків, наказів керівництва;

3) поважати та не порушувати прав і свобод людини, дотримуватися принципів гендерної рівності та недискримінації;

4) надавати невідкладну, зокрема домедичну та медичну, допомогу особам, які постраждали внаслідок правопорушень, нещасних випадків, а також особам, які опинилися в безпорадному стані або стані, небезпечному для їхнього життя чи здоров'я;

5) зберігати інформацію з обмеженим доступом, конфіденційну інформацію, яка стала їм відома у зв'язку з виконанням службових обов'язків;

6) не розголошувати відомостей про приватне життя громадян, що стали відомі у зв'язку з виконанням службових обов'язків;

7) дотримуватися вимог антикорупційного законодавства, правил професійної етики, вимог охорони праці та пожежної безпеки;

8) утримувати зброю, спеціальні засоби, засоби зв'язку та автотранспорт у справному стані для забезпечення готовності до застосування та використання за призначенням;

9) не відволікатися від виконання службових обов'язків, нікому не передавати зброю та спеціальні засоби, включаючи осіб, яким підпорядковані;

10) дотримуватися правил безпеки при поводженні зі зброєю;

11) затримувати осіб, які вчиняють протиправні дії, для подальшої передачі їх правоохоронним органам;

12) з гідністю і честю поводитися в позаслужбовий час;

13) інформувати безпосереднього керівника про обставини, що унеможливають його подальшу службу у Службі або перебування на займаній посаді.

4. За протиправні дії чи бездіяльність під час виконання службових обов'язків співробітники несуть відповідальність згідно із законодавством.

5. Підстави та порядок притягнення співробітників до дисциплінарної відповідальності, застосування до співробітників заохочень визначаються [Дисциплінарним статутом Національної поліції України](#) з урахуванням особливостей, визначених [Законом України «Про судоустрій і статус суддів»](#).

6. У разі звільнення співробітників Служби з підстав, передбачених підпунктами 4-7, 10, 11, 12 пункту 1 розділу XII цього Положення, вартість виданих їм предметів речового майна утримується з урахуванням строків носіння (експлуатації), які не закінчилися.

{Розділ II в редакції Рішення Вищої ради правосуддя № 273/0/15-25 від 18.02.2025}

III. Професійне навчання

1. Професійне навчання співробітників складається із:

1) первинної професійної підготовки;

2) професійного (професійно-технічного) навчання;

{Пункт 1 розділу III доповнено новим підпунктом згідно з Рішенням Вищої ради правосуддя № 273/0/15-25 від 18.02.2025}

3) післядипломної освіти;

4) службової підготовки.

2. Професійне навчання співробітників проводиться в порядку, визначеному наказом Голови Служби.

3. Співробітники, відраховані із закладів освіти, де вони проходили первинну професійну підготовку або професійне (професійно-технічне) навчання, до закінчення навчання, а також співробітники, які після закінчення курсу первинної професійної підготовки або професійного (професійно-технічного) навчання отримали незадовільні оцінки за результатами іспитів, повертаються до центрального органу управління (територіальних управлінь) Служби, з яких вони прибули на навчання, з подальшим звільненням зі служби.

{Розділ III доповнено пунктом 3 згідно з Рішенням Вищої ради правосуддя № 3408/0/15-19 від 10.12.2019; із змінами, внесеними згідно з Рішенням Вищої ради правосуддя № 273/0/15-25 від 18.02.2025}

4. Співробітники, достроково відраховані із закладів освіти, де вони проходили первинну професійну підготовку або професійне (професійно-технічне) навчання, за станом здоров'я, звільняються зі служби на підставі підпункту 1 пункту 1 розділу XII цього Положення.

{Розділ III доповнено пунктом 4 згідно з Рішенням Вищої ради правосуддя № 3408/0/15-19 від 10.12.2019; в редакції Рішення Вищої ради правосуддя № 273/0/15-25 від 18.02.2025}

5. Співробітники, достроково відраховані із закладів освіти, де вони проходили первинну професійну підготовку або професійне (професійно-технічне) навчання, через недисциплінованість, порушення навчальної дисципліни або правил внутрішнього розпорядку закладу освіти, невиконання навчального плану, небажання продовжувати або проходити навчання, а також співробітники, які після закінчення курсу первинної професійної підготовки або професійного (професійно-технічного) навчання склали іспити і отримали незадовільні оцінки, підлягають звільненню зі служби на підставі підпункту 4 або підпункту 5 пункту 1 розділу XII цього Положення.

{Розділ III доповнено пунктом 5 згідно з Рішенням Вищої ради правосуддя № 3408/0/15-19 від 10.12.2019; в редакції Рішення Вищої ради правосуддя № 273/0/15-25 від 18.02.2025}

6. Особи, достроково відраховані із закладів освіти, де вони проходили первинну професійну підготовку, з підстав, визначених пунктом 5 розділу III цього Положення, відшкодовують Службі витрати, пов'язані з їхнім навчанням та утриманням у закладі освіти.

{Розділ III доповнено пунктом 6 згідно з Рішенням Вищої ради правосуддя № 3408/0/15-19 від 10.12.2019}

7. У разі відмови від добровільного відшкодування витрат, зазначених у пункті 6 розділу III цього Положення, таке відшкодування здійснюється в судовому порядку.

{Розділ III доповнено пунктом 7 згідно з Рішенням Вищої ради правосуддя № 3408/0/15-19 від 10.12.2019}

IV. Прийняття на службу

1. Призначення на посади співробітників Служби (крім призначення на рівнозначні або нижчі посади) здійснюється виключно за результатами конкурсу, що проводиться Державною судовою адміністрацією України в порядку, визначеному Вищою радою правосуддя.

2. На службу приймаються на конкурсній основі громадяни України з повною загальною середньою освітою, які досягли 18-річного віку, відповідають кваліфікаційним вимогам і здатні за своїми особистими, діловими і моральними якостями, психологічними та психофізіологічними показниками, освітнім і професійним рівнем та станом здоров'я виконувати службові обов'язки.

3. Прийняття на службу здійснюється з урахуванням спеціальних кваліфікаційних вимог, критеріїв професійної придатності, фахової підготовленості та дотриманням рівних прав жінок та чоловіків.

Спеціальні кваліфікаційні вимоги до кандидатів на посади співробітників Служби та вимоги щодо рівня фізичної підготовки до співробітників та кандидатів на посади співробітників Служби визначаються Головою Служби, крім випадків, визначених Законом.

4. Громадяни України, які виявили бажання вступити на службу до Служби судової охорони, з метою визначення стану їхнього здоров'я зобов'язані пройти медичне обстеження, а також перевірку рівня фізичної підготовки, професійно-психологічне вивчення, психофізіологічне обстеження, обстеження на предмет виявлення алкогольної, наркотичної та токсичної залежності в порядку, встановленому [Законом України «Про Національну поліцію»](#) для кандидатів на службу в поліції.

Громадяни України, які виявили бажання вступити на службу до Служби судової охорони, за їхньою згодою проходять тестування на поліграфі.

Стосовно осіб, які приймаються на службу, за їхньою письмовою згодою проводиться спеціальна перевірка відповідно до [Закону України «Про запобігання корупції»](#) у разі, коли посади, на які вони претендують, передбачають зайняття відповідального або особливо відповідального становища чи належать до посад з підвищеним корупційним ризиком, перелік яких затверджується Національним агентством з питань запобігання корупції.

5. Незалежно від професійних та особистих якостей, рівня фізичної підготовки та стану здоров'я на службу не можуть бути прийняті особи у випадках, передбачених [підпунктом 6](#) пункту 5 розділу VI цього Положення, а також особи, які відмовляються від взяття на себе зобов'язань дотримуватися обмежень, визначених законом та цим Положенням, та/або від складання Присяги співробітника Служби.

{Розділ IV із змінами, внесеними згідно з Рішенням Вищої ради правосуддя № 3408/0/15-19 від 10.12.2019, в редакції Рішення Вищої ради правосуддя № 2717/0/15-20 від 24.09.2020}

{Розділ V виключено на підставі Рішення Вищої ради правосуддя № 273/0/15-25 від 18.02.2025}

VI. Призначення на посади. Переміщення по службі

1. Посади, на які призначаються співробітники, та відповідні їм спеціальні звання співробітників визначаються штатом (штатним розписом).

2. Перелік посад, що підлягають заміщенню співробітниками, та перелік посад для призначення (звільнення) співробітників (далі - номенклатура посад) визначаються Головою Служби.

3. Перелік посад, що підлягають заміщенню особами вищого складу Служби, та граничних спеціальних звань за цими посадами затверджується Президентом України.

4. Співробітники призначаються на посади, які передбачені штатом в центральному органі управління чи територіальних підрозділах, наказами по особовому складу відповідних керівників (начальників) згідно з номенклатурою посад.

5. Призначення співробітників на посади та переміщення їх по службі здійснюються з додержанням таких вимог:

1) посади молодшого, середнього та вищого складу комплектуються особами, придатними за станом здоров'я для проходження служби у Службі судової охорони, з урахуванням їхніх ділових і особистих якостей, рівня фізичної підготовки і досвіду практичної роботи;

{Підпункт 1 пункту 5 розділу VI із змінами, внесеними згідно з Рішеннями Вищої ради правосуддя № 958/0/15-23 від 05.10.2023, № 273/0/15-25 від 18.02.2025}

2) призначення на посади та переміщення по службі співробітників здійснюються з урахуванням основної або спорідненої спеціальності чи досвіду практичної роботи, освіти, наукового ступеня;

3) переміщення по службі здійснюється, як правило, без зарахування в розпорядження керівників (начальників). Призначення на посади співробітників, які перебувають у розпорядженні керівників (начальників), здійснюється в найкоротший строк;

4) особи, які приймаються на службу, призначаються на посади з дня їх прибуття для проходження служби до центрального органу управління чи територіального підрозділу, але не раніше дня, що настає за днем звільнення їх з попереднього місця роботи (служби);

5) переміщення по службі в іншу місцевість співробітників, які не досягли граничного віку перебування на службі та визнані медичною (військово-лікарською) комісією придатними до служби, але мають потребу за станом свого здоров'я або за станом здоров'я членів сім'ї змінити місце служби (проживання), здійснюється за рішенням відповідних керівників (начальників) на підставі висновку медичної (військово-лікарської) комісії;

{Підпункт 5 пункту 5 розділу VI в редакції Рішення Вищої ради правосуддя № 273/0/15-25 від 18.02.2025}

б) на посади співробітників не можуть бути призначені особи:

молодше 18 років;

які за станом здоров'я відповідно до висновку закладу охорони здоров'я не можуть виконувати обов'язки співробітника, перебувають на обліку в закладах охорони здоров'я через психічне захворювання, алкоголізм чи наркоманію;

які визнані судом недієздатними або обмежено дієздатними;

яким оголошено про підозру у вчиненні умисного злочину - до закриття провадження або до набрання законної сили виправдувальним вироком;

засуджені за умисне вчинення тяжкого та особливо тяжкого злочину, у тому числі судимість яких погашена чи знята у визначеному законом порядку;

{Абзац сьомий підпункту 6 пункту 5 Розділу VI виключено на підставі Рішення Вищої ради правосуддя № 3408/0/15-19 від 10.12.2019}

які мають непогашену або незняту судимість за вчинення злочину, крім реабілітованих;

щодо яких було припинено кримінальне провадження з nereабілітуючих підстав;

{Абзац десятий підпункту 6 пункту 5 Розділу VI виключено на підставі Рішення Вищої ради правосуддя № 3408/0/15-19 від 10.12.2019}

яких за вироком суду позбавлено права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю;

щодо яких були застосовані заходи адміністративної відповідальності за вчинення адміністративного правопорушення, пов'язаного з корупцією;

яких звільнено або мало бути звільнено з посад на підставі [Закону України "Про очищення влади"](#);

які відмовляються від процедури спеціальної перевірки під час прийняття на службу або від процедури оформлення допуску до державної таємниці, якщо для виконання ними службових обов'язків потрібен такий допуск;

які втратили громадянство України та/або мають громадянство (підданство) іноземної держави, або особи без громадянства;

які надали завідомо неправдиву інформацію під час прийняття на службу;

звільнені із правоохоронних органів та військової служби в порядку дисциплінарного стягнення протягом трьох років із дня виконання наказу про звільнення;

{Підпункт 6 пункту 5 розділу VI доповнено абзацом згідно з Рішенням Вищої ради правосуддя № 273/0/15-25 від 18.02.2025}

7) співробітники не можуть перебувати з близькими особами, до яких належать особи, зазначені в [абзаці четвертому](#) частини першої статті 1 Закону України "Про запобігання корупції", у відносинах прямої організаційної та правової залежності підлеглої особи від її керівника (начальника), у тому числі через вирішення (участь у вирішенні) питань щодо прийняття на роботу, звільнення з роботи, застосування заохочень, дисциплінарних стягнень, надання вказівок, доручень, здійснення контролю за їх виконанням.

Особа, яка претендує на зайняття посади в Службі, зобов'язана повідомити керівнику (начальнику) такого органу чи підрозділу про близьких їй осіб, які проходять службу у цьому органі чи підрозділі.

У разі виникнення обставин, що призводять до порушення вимог абзацу першого цього підпункту, співробітники та близькі їм особи вживають заходів до усунення таких обставин у п'ятнадцятиденний строк. У разі коли у зазначений строк такі обставини добровільно не усунуто, співробітники або близькі їм особи у місячний строк підлягають переведенню в установленому порядку на іншу посаду, що виключає пряме підпорядкування.

У разі неможливості такого переведення особа, яка перебуває у підпорядкуванні, підлягає звільненню із займаної посади.

Співробітникам забороняється брати участь у роботі колегіальних органів під час розгляду питань щодо призначення на посаду близьких їй осіб та в будь-який інший спосіб впливати на прийняття такого рішення;

8) забороняється призначення на посади, що заміщуються співробітниками, крім посад, пов'язаних із педагогічною та науковою діяльністю осіб у порядку службового сумісництва;

9) особи молодшого складу, які мають вищу освіту, можуть призначатися на посади середнього складу з урахуванням їхніх ділових та особистих якостей за умови, що за такими посадами штатом (штатним розписом) не передбачена наявність підлеглих осіб середнього складу. У разі потреби у заміщенні таких посад особами середнього складу особи молодшого складу переміщуються на посади, які вони займали до такого призначення, або на інші посади, але не нижчі за ті, які вони займали перед призначенням на посади середнього складу;

10) співробітник, що має незняте дисциплінарне стягнення, не може бути призначений на вищу посаду;

11) на посади, що заміщуються співробітниками, у разі, коли такі посади займають особи, які перебувають у відпустці, визначеній [статтями 18, 25](#) Закону України «Про відпустки», або особи призовані на військову службу за призовом під час мобілізації, дозволяється призначати цивільних осіб, зокрема державних службовців, які мають споріднені спеціальності, з укладенням з ними на цей період строкового трудового договору згідно з Переліком посад, визначеним Головою Служби.

Оплата праці цивільних осіб, прийнятих за строковими трудовими договорами для тимчасового заміщення посад, здійснюється на умовах, передбачених для відповідної категорії державних службовців (працівників) за рахунок асигнувань, виділених на заробітну плату;

{Підпункт 11 пункту 5 розділу VI в редакції Рішення Вищої ради правосуддя № 273/0/15-25 від 18.02.2025}

12) призначення осіб на посади (у структурні підрозділи) Служби, які виконують функції з організації та здійснення заходів щодо забезпечення

режиму секретності та постійного контролю за його додержанням здійснюється відповідно до положень [статті 21](#) Закону України «Про державну таємницю».

{Пункт 5 розділу VI доповнено підпунктом 12 згідно з Рішенням Вищої ради правосуддя № 273/0/15-25 від 18.02.2025}

6. Призначення співробітників (переміщення по службі) здійснюється:

1) на вищі посади - за результатами конкурсу, що проводиться Державною судовою адміністрацією України в порядку, визначеному Вищою радою правосуддя;

{Підпункт 1 пункту 6 Розділу VI в редакції Рішення Вищої ради правосуддя № 2717/0/15-20 від 24.09.2020}

2) на рівнозначні посади:

в інтересах служби для більш доцільного використання за фахом чи досвідом практичної роботи;

за особистим проханням з урахуванням ділових і особистих якостей, рівня професійної підготовки і досвіду практичної роботи;

у зв'язку зі скороченням штату або проведенням організаційно-штатних заходів;

в зв'язку зі скасуванням допуску до державної таємниці;

у зв'язку з відмовою в наданні допуску до державної таємниці;

{Підпункт 2 пункту 6 розділу VI доповнено новим абзацом згідно з Рішенням Вищої ради правосуддя № 273/0/15-25 від 18.02.2025}

за сімейними обставинами;

за станом здоров'я;

3) на нижчі посади:

у зв'язку зі скороченням штату або проведенням організаційно-штатних заходів;

за станом здоров'я - на підставі висновку медичної комісії;

з урахуванням ділових і особистих якостей, рівня професійної підготовки і досвіду практичної роботи - за результатами атестації;

за особистим проханням;

у порядку накладення дисциплінарного стягнення;

у зв'язку зі скасуванням допуску до державної таємниці;

{Підпункт 3 пункту 6 розділу VI доповнено абзацом згідно з Рішенням Вищої ради правосуддя № 273/0/15-25 від 18.02.2025}

у зв'язку з відмовою в наданні допуску до державної таємниці.

{Підпункт 3 пункту 6 розділу VI доповнено абзацом згідно з Рішенням Вищої ради правосуддя № 273/0/15-25 від 18.02.2025}

7. Призначення на посади та звільнення з посад співробітників Служби у центральному органі управління та керівників (начальників) територіальних підрозділів Служби, їх заступників здійснюються Головою Служби, а інших співробітників у територіальних підрозділах - керівниками (начальниками) відповідних територіальних підрозділів Служби відповідно до номенклатури.

Призначення на посади співробітників Служби (крім призначення на рівнозначні або нижчі посади) здійснюється виключно за результатами конкурсу, що проводиться Державною судовою адміністрацією України в порядку, визначеному Вищою радою правосуддя.

8. У разі проведення організаційно-штатних заходів, унаслідок яких на підставі відповідного наказу скорочуються посади в центральному органі управління чи територіальному підрозділі, співробітник, посада якого підлягає скороченню, має бути персонально письмово попереджений про можливе наступне звільнення зі служби у Службі за два місяці до такого звільнення.

Співробітник, посада якого скорочена, може бути призначений (переміщений), за його згодою, з урахуванням досвіду роботи, освітнього рівня, стану здоров'я, ставлення до виконання службових обов'язків на іншу посаду (рівнозначну або нижчу), у Службі до закінчення двомісячного строку з дня його персонального попередження про можливе подальше звільнення зі служби у Службі відповідно до абзацу першого цього пункту.

Співробітник, посада якого була скорочена і якого не призначено (не переміщено) на іншу посаду у Службі відповідно до абзацу другого цього пункту, після закінчення двомісячного строку з дня попередження про можливе подальше звільнення зі служби у Службі має бути звільнений зі служби у Службі на підставі підпункту 3 пункту 1 розділу XII цього Положення.

Перебування співробітника, посада якого скорочена, у відрядженні чи відпустці, його тимчасова непрацездатність не є перешкодами для призначення на іншу рівнозначну або нижчу посаду відповідно до положень цього пункту, за умови, його персонального у письмовій формі попередження у встановлений строк.

Переважне право на залишення на службі у Службі при реорганізації надається співробітникам із більш високими кваліфікацією та досягненнями у службовій діяльності. За рівних умов щодо кваліфікації та досягнень у службовій діяльності перевага в залишенні на службі надається особам, які мають таке право відповідно до вимог законодавства.

Співробітникам, посади яких скорочено, грошове забезпечення виплачується включно до дня звільнення зі служби у Службі (протягом двох місяців після їх письмового попередження) у розмірі, визначеному за їх останніми зайнятими штатними посадами, які вони обіймали на дату скорочення.

9. У разі коли співробітник Служби за станом здоров'я на підставі висновку медичної комісії не може виконувати обов'язки на посаді, яку він займає, така особа за згодою переводиться на іншу рівнозначну або нижчу вакантну посаду. У разі відсутності таких вакантних посад співробітник звільняється зі служби за станом здоров'я.

У разі застосування дисциплінарного стягнення у вигляді звільнення співробітника з посади наказ про накладення дисциплінарного стягнення видається посадовою особою, якій надано право призначати на таку посаду.

Поновлення співробітника на посаді здійснюється за наказом по особовому складу після зняття дисциплінарного стягнення за наказами, виданими посадовими особами, яким надано право знімати накладене дисциплінарне стягнення у вигляді звільнення з посади та призначати на відповідні посади.

10. Співробітники, переведені з вищих посад на нижчі, можуть просуватися по службі з урахуванням вимог цього Положення, а понижені в посаді в порядку дисциплінарного стягнення - після того, як таке стягнення буде знято в установленому порядку.

11. Співробітники, які переведені на нижчі посади у зв'язку з проведенням організаційно-штатних заходів, мають переважне право на просування по службі. При цьому особи, які відповідають вимогам для заміщення вищих посад, протягом одного року призначаються на посади не нижчі за ті, з яких вони були переведені (за наявності вакантних посад).

12. Посада вважається вищою, якщо за цією посадою передбачено вище спеціальне звання, а за умови рівних спеціальних звань - більший розмір посадового окладу. У разі коли за керівною посадою передбачено нижче спеціальне звання, але вищий посадовий оклад порівняно з посадою, що не є керівною, вищою вважається керівна посада.

Якщо штатом (штатним розписом) передбачено два спеціальних звання або діапазон розмірів посадових окладів, до уваги береться вище спеціальне звання або вищий посадовий оклад із діапазону.

13. Рішення про переміщення співробітника на іншу посаду приймається Головою Служби чи керівником (начальником) територіального підрозділу з урахуванням результатів атестування та рекомендацій його безпосереднього керівника (начальника).

14. Просування по службі співробітників проводиться з урахуванням здобутого ними ступеня вищої освіти (освітньо-кваліфікаційного рівня), службових, ділових та особистих якостей, результатів служби і проявленої здатності виконувати службові обов'язки на вищій посаді, а також стану здоров'я.

15. У наказах по особовому складу про переміщення співробітників на нижчі або рівнозначні посади зазначаються підстави переміщення, визначені **пунктом 6** розділу VI цього Положення.

16. Співробітники, які переміщуються по службі, повинні вибути до нового місця служби після передачі справ і посад, але не пізніше як через 30 календарних днів від дня одержання органом чи підрозділом наказу про переміщення по службі, крім випадків, коли співробітник перебуває у відпустці, відрядженні або на лікуванні.

Порядок прийому та передачі справ і посад співробітниками визначається Головою Служби.

17. Переміщення по службі в іншу місцевість співробітників, які потребують за рішенням військово-лікарської комісії зміни місця служби (проживання), здійснюється за їхнім проханням.

Якщо особа середнього складу Служби за станом свого здоров'я потребує зміни місця служби (проживання), під час переміщення по службі в іншу місцевість така особа може бути призначена на рівнозначну або нижчу посаду.

18. Не допускається переведення для подальшого проходження служби в іншу місцевість співробітників у разі:

неможливості проходження служби співробітником у місцевості, в яку його переводять, згідно з висновком військово-лікарської комісії;

неможливості проживання членів сім'ї співробітника за станом здоров'я в місцевості, в яку таку особу переміщено, згідно з медичним висновком.

19. Співробітник для вирішення питання щодо подальшого проходження служби може бути звільнений із займаної посади із зарахуванням у розпорядження керівника (начальника) центрального органу управління чи відповідного територіального підрозділу.

20. Перебування співробітників у розпорядженні:

1) зарахування співробітників наказами по особовому складу в розпорядження органів Служби для подальшого проходження служби під керівництвом посадових осіб, уповноважених призначати на посади співробітників, допускається в разі:

звільнення співробітника з посади у зв'язку з виконанням дисциплінарного стягнення або виконанням висновку атестаційної комісії про невідповідність займаній посаді, якщо до кінця визначеного строку виконання дисциплінарного стягнення або протягом п'ятнадцяти днів із дня ухвалення висновку про службову невідповідність не вирішено питання про подальше проходження ним служби;

повернення співробітників, які відповідно до закону були відряджені (прикомандировані) до Верховної Ради України, інших органів державної влади (закладів, установ) або органів місцевого самоврядування на час виконання

відповідних повноважень на постійній основі із залишенням їх на службі у Службі;

застосування до співробітника тримання під вартою як запобіжного заходу;

якщо співробітник відсутній за місцем проходження служби та за місцем проживання і більше десяти днів близьким родичам невідомо, де він перебуває, - до повернення співробітника (у разі неприйняття іншого рішення про подальше проходження ним служби в Службі) або до дня набрання законної сили рішенням суду про визнання його безвісно відсутнім чи оголошення померлим;

скорочення штатних посад, що займають співробітники, які перебувають у відпустці для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку (шестирічного віку - за медичними показниками), якщо немає можливості перемістити таких осіб на вакантні посади, - до закінчення відпустки для догляду за дитиною;

скорочення штатних посад, що займають співробітники, які перебувають в інших видах відпусток, визначених законодавством терміном понад два місяці до закінчення такої відпустки;

скорочення штатних посад, що займають співробітники, зокрема які призвані на військову службу за призовом під час мобілізації, щодо яких до кінця встановленого строку проведення організаційно-штатних заходів не вирішено питання про подальше проходження служби;

{Підпункт 1 пункту 20 розділу VI в редакції Рішення Вищої ради правосуддя № 273/0/15-25 від 18.02.2025}

2) співробітники звільняються з посад та зараховуються в розпорядження наказами керівників, уповноважених призначати на такі посади;

3) співробітники, які зараховані в розпорядження відповідно до абзаців другого, восьмого підпункту 1 цього пункту, окрім мобілізованих співробітників, продовжують проходити службу згідно із цим Положенням, виконуючи обов'язки служби, визначені керівниками (начальниками) центрального органу управління та територіальних підрозділів Служби, з урахуванням попередніх посад, які обіймав співробітник, рівня його знань та професійного досвіду;

{Підпункт 3 пункту 20 розділу VI в редакції Рішення Вищої ради правосуддя № 273/0/15-25 від 18.02.2025}

4) призначення на посади співробітників, які перебувають у розпорядженні, проводиться в якомога коротший строк, але не пізніше ніж через два місяці з дня звільнення з попередньої посади і зарахування в розпорядження, крім випадків, визначених абзацами третім - восьмим підпункту 1 цього пункту;

{Підпункт 4 пункту 20 розділу VI в редакції Рішення Вищої ради правосуддя № 273/0/15-25 від 18.02.2025}

5) до строку, зазначеного в підпункті 4 цього пункту, не входить час перебування співробітників на стаціонарному лікуванні. Сукупний строк призначення на посади співробітників, які перебувають у розпорядженні, не повинен перевищувати 120 календарних днів;

6) співробітник, якого звільнено з посади і зараховано в розпорядження, вважається таким, що перебуває в розпорядженні відповідного органу (установи, закладу), з дня, що настає за днем звільнення з посади, до дня, з якого він почав виконувати обов'язки за новою посадою, на яку його призначено, або до дня зарахування в розпорядження іншого органу (закладу, установи) Служби для подальшого проходження там служби.

21. У разі коли після закінчення строку перебування співробітника в розпорядженні керівника (начальника) центрального органу управління чи відповідного територіального підрозділу не вирішено питання подальшого проходження ним служби, така особа звільняється зі служби.

22. Співробітник у разі грубого порушення службової дисципліни, внаслідок якого виконання ним службових обов'язків стало неможливе, може бути відсторонений від виконання обов'язків за посадою на строк, необхідний для проведення службового розслідування та прийняття відповідного рішення особами, які призначили його на посаду.

Рішення про відсторонення від виконання обов'язків за посадою співробітників, які перебувають на посадах, призначення на які і звільнення з яких здійснюються за наказом Голови Служби на підставі матеріалів, в яких містяться обґрунтовані причини такого усунення, оформлюються наказом по особовому складу.

Співробітники, які відсторонені від виконання обов'язків за посадою, продовжують проходити службу в порядку, визначеному цим Положенням, і виконувати службові обов'язки в межах, визначених керівником (начальником) відповідного центрального органу управління чи територіального підрозділу.

Керівник (начальник), який відсторонив підлеглого від виконання службових обов'язків за посадою без достатніх на те підстав, несе відповідальність згідно із законом.

23. Співробітник, якому повідомлено про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, підлягає відстороненню від виконання службових обов'язків за посадою у порядку, визначеному законодавством.

У разі коли стосовно співробітника складено протокол про адміністративне правопорушення, пов'язане з корупцією, така особа може бути відсторонена від виконання службових обов'язків керівником (начальником) відповідного центрального органу управління чи територіального підрозділу до закінчення розгляду справи судом.

24. На співробітника може бути покладено у зв'язку зі службовою необхідністю тимчасове виконання обов'язків за іншою рівнозначною або вищою посадою, а саме:

вакантною - за його згодою;

невакантною - у разі тимчасової відсутності або відсторонення від виконання службових обов'язків за посадою особи, яка її займає.

Строк тимчасового виконання обов'язків за вакантною посадою не повинен перевищувати чотири місяці.

У виняткових випадках строк тимчасового виконання обов'язків за вакантною посадою може бути продовжений за рішенням Голови Служби.

У зв'язку зі службовою необхідністю як виняток, за рішенням Голови Служби тимчасове виконання обов'язків може бути покладено на співробітника, який проходить службу в іншому територіальному управлінні або центральному органі управління Служби, за його згодою.

{Пункт 24 розділу VI в редакції Рішення Вищої ради правосуддя № 273/0/15-25 від 18.02.2025}

25. Строк тимчасового виконання обов'язків за посадою обчислюється з дня, з якого співробітник приступив до виконання службових обов'язків за посадою, але не раніше дня видання керівником (начальником) наказу по особовому складу про покладення на особу тимчасового виконання обов'язків за посадою, і завершується днем звільнення від тимчасового виконання обов'язків за посадою відповідним наказом.

26. У разі службової необхідності керівникові (начальникові) центрального органу управління чи територіального підрозділу дозволяється покласти на особу середнього складу тимчасове виконання обов'язків за вакантною посадою, призначення на яку і звільнення з якої здійснюються за наказом Голови Служби, - на строк до одного місяця.

VII. Спеціальні звання

1. Присвоєння та позбавлення спеціальних звань Служби, пониження та поновлення у спеціальних званнях здійснюються в порядку, встановленому цим Положенням.

{Пункт 1 розділу VII в редакції Рішень Вищої ради правосуддя № 2236/0/15-21 від 18.11.2021, № 273/0/15-25 від 18.02.2025}

2. Спеціальні звання Служби присвоюються громадянам, прийнятим на службу, з урахуванням їхніх ділових і особистих якостей, освітнього і професійного рівня спеціальної підготовки, службового досвіду та зайнятої посади.

3. Перше спеціальне звання Служби від молодшого лейтенанта Служби до полковника Служби включно присвоюється Головою Служби.

Перше спеціальне звання Служби від рядового Служби до старшого сержанта Служби включно присвоюється Головою Служби та керівниками (начальниками) територіальних підрозділів Служби, яким надано право приймати таких осіб на службу.

4. Особам, які мають військові або спеціальні звання, під час прийняття на службу до Служби на посади співробітників або призначення (переміщення по службі) на вищі посади присвоюються в порядку переатестування спеціальні звання Служби відповідно до наявного в них військових або спеціальних звань:

на посади співробітників молодшого складу - не вище спеціального звання Служби, що передбачене штатом (штатним розписом);

на посади співробітників середнього складу - відповідно до наявного в них військового або спеціального звання незалежно від спеціального звання, Служби передбаченого штатом (штатним розписом).

У разі прийняття на службу осіб, які мають, крім військового, інше спеціальне звання, їм присвоюється в порядку переатестування спеціальне звання Служби, рівноцінне вищому із зазначених звань.

{Пункт 4 розділу VII із змінами, внесеними згідно з Рішеннями Вищої ради правосуддя № 3408/0/15-19 від 10.12.2019, № 2717/0/15-20 від 24.09.2020; в редакції Рішень Вищої ради правосуддя № 2236/0/15-21 від 18.11.2021, № 273/0/15-25 від 18.02.2025}

{Пункт 24 розділу VI в редакції Рішення Вищої ради правосуддя № 273/0/15-25 від 18.02.2025}

5. Чергові спеціальні звання присвоюються співробітникам у послідовному порядку після закінчення встановленого строку вислуги у попередньому званні за умови відповідності чергового спеціального звання спеціальному званню, передбаченому штатом (штатним розписом) за займаною посадою, та відсутності дисциплінарних стягнень.

6. Чергові спеціальні звання Служби присвоюються керівниками (начальниками) відповідно до номенклатури посад:

керівниками (начальниками) територіальних підрозділів Служби - до старшого сержанта Служби включно;

Головою Служби - до полковника Служби включно.

7. Спеціальні звання вищого складу присвоюються Президентом України відповідно до законодавства за поданням Голови Служби.

8. Спеціальне звання капрала Служби присвоюється особам, які мають спеціальне звання рядового Служби та призначені на посади, за якими штатом (штатним розписом) передбачено відповідні спеціальні звання молодшого складу.

9. Спеціальні звання сержанта Служби присвоюється особам, які мають спеціальне звання капрала Служби та призначені на посади, за якими штатом (штатним розписом) передбачено відповідні спеціальні звання молодшого складу.

10. Спеціальне звання старшого сержанта Служби присвоюється особам, які мають військове звання старшого та вищого сержантського і старшинського

складу, прапорщика або старшого прапорщика, спеціальні звання старшини міліції, старшини внутрішньої служби, прапорщика міліції, старшого прапорщика міліції, прапорщика внутрішньої служби, старшого прапорщика внутрішньої служби і їм відповідні та прийняті на службу на посади молодшого складу одночасно із призначенням на посаду, але не вище звання за посадою, на яку вони призначаються.

{Пункт 10 розділу VII в редакції Рішення Вищої ради правосуддя № 2236/0/15-21 від 18.11.2021}

11. Спеціальне звання молодшого лейтенанта Служби присвоюється:

особам, які здобули ступінь вищої освіти молодшого бакалавра та прийняті на службу на посади середнього складу одночасно з призначенням на посаду;

особам молодшого складу, які здобули або мають ступінь вищої освіти молодшого бакалавра або бакалавра та призначені на посади середнього складу в порядку просування по службі.

12. Спеціальне звання лейтенанта Служби присвоюється:

молодшим лейтенантам Служби, в яких закінчився строк вислуги у цьому званні та які здобули ступінь вищої освіти не нижче бакалавра;

особам, які мають ступінь вищої освіти не нижче бакалавра та прийняті на службу на посади середнього складу одночасно із призначенням на посаду;

особам молодшого складу, які без відриву від служби здобули ступінь вищої освіти не нижче бакалавра та призначені на посади середнього складу в порядку просування по службі.

13. Установлюються такі строки вислуги в спеціальних званнях співробітників:

капрал Служби - 1 рік;

сержант Служби - 3 роки;

молодший лейтенант Служби - 1 рік;

лейтенант Служби - 2 роки;

старший лейтенант Служби - 3 роки;

капітан Служби - 4 роки;

майор Служби - 4 роки;

підполковник Служби - 5 років.

Строки вислуги у званнях рядового Служби, старшого сержанта Служби, полковника Служби, генерала Служби не встановлюються.

14. Строк вислуги у черговому спеціальному званні обчислюється з дня підписання наказу про його присвоєння, якщо інше не встановлено законодавством.

Голова Служби, керівники (начальники) територіальних підрозділів оголошують співробітникам про присвоєння чергових спеціальних звань в урочистій обстановці із врученням погонів, що відповідають присвоєному спеціальному званню.

15. Особі середнього складу, якій чергове спеціальне звання не було присвоєно у зв'язку з тим, що стосовно неї здійснювалося кримінальне провадження і така особа перебувала у розпорядженні відповідного керівника (начальника), але у подальшому кримінальне провадження було закрито, крім випадків його закриття за нереабілітуючими обставинами, чи судом ухвалено виправдувальний вирок, чергове спеціальне звання присвоюється з дня закриття кримінального провадження або набрання законної сили виправдувальним вирокком суду.

До строку вислуги у спеціальному званні зараховується час, коли чергове спеціальне звання не було присвоєно особі у зв'язку з тим, що стосовно неї здійснювалося кримінальне провадження і така особа перебувала у розпорядженні відповідного керівника (начальника), але у подальшому кримінальне провадження було закрито, крім випадків його закриття за нереабілітуючими обставинами, чи судом ухвалено виправдувальний вирок та час перерви у службі у зв'язку з незаконним засудженням особи або незаконним звільненням зі служби.

16. Чергові спеціальні звання можуть присвоюватись на один ступінь вище спеціального звання, передбаченого штатом (штатним розписом) за займаною посадою, а також достроково:

Головою Служби - особам молодшого та середнього складу;

чергові спеціальні звання на один ступінь вище спеціального звання, передбаченого штатом (штатним розписом) за займаною посадою, можуть присвоюватись в порядку заохочення за хоробрість, самовідданість, мужність і відвагу, виявлені під час виконання службових обов'язків, або за досягнення високих показників у професійній діяльності та успішне і сумлінне виконання службових обов'язків після закінчення встановленого строку вислуги у спеціальному званні співробітникам, які мають:

вчене звання або науковий ступінь;

статус учасника бойових дій;

не менше ніж півтора строку вислуги в попередньому спеціальному званні.

{Абзац шостий пункту 16 розділу VII в редакції Рішення Вищої ради правосуддя № 273/0/15-25 від 18.02.2025}

17. Спеціальні звання присвоюються достроково у порядку заохочення за хоробрість, самовідданість, мужність і відвагу, виявлені під час виконання службових обов'язків, або за досягнення високих показників у професійній діяльності та сумлінне виконання службових обов'язків після закінчення, як правило, не менше половини встановленого строку вислуги у спеціальному званні та у разі відповідності спеціального звання, що присвоюється,

спеціальному званню, передбаченому штатом (штатним розписом) за займаною посадою.

18. Присвоєння одночасно спеціального звання середнього складу достроково та на один ступінь вище спеціального звання, передбаченого штатом (штатним розписом) за займаною посадою, не допускається.

19. Чергове спеціальне звання середнього складу може бути присвоєно вдруге достроково або на один ступінь вище спеціального звання, передбаченого штатом (штатним розписом) за займаною посадою, лише особам середнього складу Служби за рішенням Голови Служби.

20. Подання до присвоєння чергових спеціальних звань молодшого, середнього складу на один ступінь вище спеціального звання, передбаченого штатом (штатним розписом) за займаною посадою, або достроково в порядку заохочення розглядаються кадровим підрозділом центрального органу управління Служби в порядку, визначеному Головою Служби.

{Пункт 20 розділу VII в редакції Рішення Вищої ради правосуддя № 273/0/15-25 від 18.02.2025}

21. Співробітники можуть бути понижені у спеціальному званні або позбавлені спеціального звання за вироком суду. На підставі рішення суду про пониження у спеціальному званні видається відповідний наказ по особовому складу.

22. Співробітник (крім співробітників, які мають спеціальні звання вищого складу) може бути понижений у спеціальному званні на один ступінь унаслідок застосування відповідного дисциплінарного стягнення на підставах і в порядку, визначених для поліцейських [Дисциплінарним статутом Національної поліції України](#).

Закінчення строку дії дисциплінарного стягнення у виді пониження у спеціальному званні на один ступінь не дає співробітнику права на поновлення у спеціальному званні, якого він був позбавлений за порушення дисципліни. Строк вислуги для присвоєння чергового спеціального звання обліковується в загальному порядку.

{Пункт 22 розділу VII в редакції Рішення Вищої ради правосуддя № 273/0/15-25 від 18.02.2025}

VIII. Атестація

З метою визначення рівня службової підготовки, ділових та моральних якостей, відповідності займаним посадам проводиться атестація співробітників.

Умови та порядок проведення атестації визначаються Головою Служби.

IX. Відраження

Співробітники можуть бути направлені у відраження самостійно або у складі підрозділу (команди).

Порядок направлення у відрядження визначається Головою Служби.

X. Відпустки

1. Відпустки співробітників:

1) співробітникам надаються щорічні чергові оплачувані відпустки (основна та додаткова) в порядку та тривалістю, що визначені чинним законодавством та цим Положенням;

2) співробітнику надаються також додаткові відпустки у зв'язку з навчанням, творчі відпустки, соціальні відпустки, відпустки без збереження заробітної плати (грошового забезпечення) та інші види відпусток відповідно до законодавства про відпустки.

2. Щорічна чергова оплачувана відпустка надається згідно із графіком відпусток на наступний рік, що до 1 грудня затверджується керівником (начальником), який має право надавати відпустки співробітникам, і доводиться під підпис до відома кожного співробітника.

Щорічна чергова оплачувана відпустка надається співробітнику з урахуванням службового навантаження, часу використання відпусток у попередньому році, побажань і сімейних обставин співробітника, рішення медичної (військово-лікарської) комісії.

{Абзац другий пункту 2 розділу X із змінами, внесеними згідно з Рішенням Вищої ради правосуддя № 273/0/15-25 від 18.02.2025}

3. Обчислення тривалості відпусток співробітників:

1) тривалість щорічних чергових оплачуваних відпусток співробітників обчислюється подовово. Святкові та неробочі дні до тривалості відпусток не включаються;

2) тривалість щорічної основної оплачуваної відпустки співробітника становить тридцять календарних днів, якщо законом не визначено більшої тривалості відпустки;

3) за кожний повний календарний рік служби після досягнення п'ятирічного стажу служби співробітнику надається один календарний день додаткової оплачуваної відпустки, але не більш як п'ятнадцять календарних днів;

4) тривалість щорічної чергової оплачуваної відпустки (основної та додаткової) у році вступу на службу обчислюється пропорційно з дня вступу до кінця року з розрахунку однієї дванадцятої частини відпустки за кожен повний місяць служби;

5) щорічна чергова оплачувана відпустка тривалістю менше 10 діб за бажанням співробітника може бути надана одночасно зі щорічною черговою основною оплачуваною відпусткою в наступному році;

6) співробітникам дозволяється, за бажанням, використовувати щорічну чергову оплачувану відпустку частинами. Одна частина такої відпустки має бути не менше 10 діб;

7) щорічна чергова оплачувана відпустка надається співробітникові, як правило, до кінця календарного року;

8) співробітникам, які захворіли під час щорічної чергової оплачуваної відпустки, після одужання така відпустка продовжується або переноситься на інший період у кількості невикористаних днів. Продовження такої відпустки здійснюється керівником, який надав її, на підставі відповідного документа, засвідченого у визначеному законом чи іншим нормативно-правовим актом порядку;

{Підпункт 8 пункту 3 розділу X із змінами, внесеними згідно з Рішенням Вищої ради правосуддя № 273/0/15-25 від 18.02.2025}

9) співробітникам у рік звільнення зі служби за власним бажанням, за віком, за станом здоров'я (через хворобу) чи у зв'язку зі скороченням штату або проведенням організаційних заходів в році звільнення, за їхнім бажанням, надається щорічна чергова оплачувана відпустка, тривалість якої обчислюється пропорційно з розрахунку однієї дванадцятої частини відпустки за кожний повний місяць служби в році звільнення.

При звільненні зі служби співробітника проводиться відрахування із грошового забезпечення надмірно нарахованої частини щорічної чергової оплачуваної відпустки за час невідпрацьованої частини календарного року.

У разі смерті (загибелі) співробітника таке відрахування не проводиться;

{Підпункт 9 пункту 3 розділу X в редакції Рішення Вищої ради правосуддя № 273/0/15-25 від 18.02.2025}

10) відкликання співробітників зі щорічної чергової оплачуваної відпустки, як правило, забороняється. У разі крайньої необхідності відкликання із такої відпустки може бути дозволено Голові Служби.

За рішенням Голови Служби (начальника територіального управління Служби) невикористана частина щорічної чергової оплачуваної відпустки співробітника може бути приєднана до щорічної чергової оплачуваної основної відпустки на наступний рік.

4. Рапорт про надання щорічної чергової оплачуваної відпустки подається відповідному керівникові (начальникові) співробітником не пізніше ніж за два тижні до встановленого графіком строку відпустки. На підставі рапорту видається наказ не пізніше ніж за один тиждень до встановленого графіком строку відпустки.

5. У разі звільнення співробітника до закінчення календарного року, за який він уже використав щорічну чергову оплачувану відпустку (основну та додаткову), крім осіб, які звільняються зі служби за віком, станом здоров'я, у зв'язку з прямим підпорядкуванням близькій особі або скороченням штату, або проведенням організаційно-штатних заходів, на підставі наказу керівника (начальника) центрального органу управління чи територіального підрозділу проводиться відрахування із грошового забезпечення за дні відпустки, що були

використані в рахунок тієї частини календарного року, яка залишилася після звільнення співробітника.

6. У разі звільнення співробітника зі служби (крім звільнення через службову невідповідність, у зв'язку з обвинувальним вироком суду, що набрав законної сили, яким призначено покарання у виді позбавлення волі, обмеження волі, позбавлення спеціального звання чи позбавлення права займати певні посади, у зв'язку з набранням законної сили рішенням суду щодо притягнення до відповідальності за адміністративне правопорушення, пов'язане з корупцією, яким накладено стягнення у виді позбавлення права обіймати посади або займатися діяльністю, що пов'язані з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, у зв'язку з позбавленням спеціального звання в дисциплінарному порядку, а також у зв'язку із систематичним невиконанням співробітником умов контракту) та невикористання ним щорічної основної відпустки за його бажанням надається невикористана відпустка з подальшим звільненням зі служби.

Датою звільнення співробітника зі служби в такому разі є останній день відпустки.

7. У разі звільнення співробітника зі служби у зв'язку із закінченням строку контракту не використана ним щорічна основна відпустка за його бажанням може надаватися тоді, коли час цієї відпустки повністю або частково перевищує строк контракту. У такому разі дія зазначеного контракту продовжується до закінчення відпустки.

{Пункт 8 розділу X виключено на підставі Рішення Вищої ради правосуддя № 273/0/15-25 від 18.02.2025}

{Розділ X із змінами, внесеними згідно з Рішенням Вищої Ради правосуддя № 3408/0/15-19 від 10.12.2019, в редакції Рішення Вищої ради правосуддя № 2236/0/15-21 від 18.11.2021}

XI. Облік кадрів

1. Облік співробітників, які проходять службу, здійснюється управлінням персоналу центрального органу управління та територіального підрозділу з урахуванням вимог законів України "Про захист персональних даних" та "Про інформацію".

2. Порядок ведення обліку кадрів в центральному органі управління, територіальних підрозділах, перелік та форми документів з обліку кадрів встановлюються Службою.

XII. Звільнення зі служби

1. Співробітник звільняється зі служби, а служба припиняється:

1) за станом здоров'я (через хворобу) - за рішенням медичної (військово-лікарської) комісії про непридатність до служби;

2) за віком - у разі досягнення встановленого граничного віку перебування на службі;

- 3) у зв'язку зі скороченням штату або проведенням організаційних заходів;
- 4) через службову невідповідність;
- 5) у зв'язку з реалізацією дисциплінарного стягнення у виді звільнення зі служби, накладеного відповідно до [Дисциплінарного статуту Національної поліції України](#);
- 6) за власним бажанням;
- 7) у зв'язку з переходом у встановленому порядку на роботу до інших міністерств і відомств (організацій);
- 8) у зв'язку з прямим підпорядкуванням близькій особі;
- 9) у зв'язку з наявністю реального чи потенційного конфлікту інтересів, який має постійний характер і не може бути врегульований в інший спосіб;
- 10) у разі набрання законної сили рішенням суду щодо притягнення до відповідальності за вчинення адміністративного правопорушення, пов'язаного з корупцією, або кримінального правопорушення;
- 11) у зв'язку з набуттям громадянства або підданства іншої держави;
- 12) у разі надання особою завідомо неправдивої інформації під час прийняття на службу у Службу.

2. Днем звільнення зі служби у Службі вважається день видання наказу про звільнення або дата, зазначена в наказі про звільнення.

3. День звільнення вважається останнім днем служби.

4. Звільнення співробітників зі Служби здійснюють керівники (начальники), яким таке право надано відповідно до номенклатури посад.

{Розділ XII в редакції Рішення Вищої ради правосуддя № 273/0/15-25 від 18.02.2025}

XIII. Забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків при проходженні служби

1. Прийняття на службу здійснюється з дотриманням представництва кандидатур кожної статі. Дискримінація за ознакою статі при прийнятті на службу і під час її проходження забороняється.

2. Керівники (начальники) центрального органу управління та територіальних підрозділів зобов'язані забезпечити рівний доступ громадян до служби та відповідно до кваліфікації і професійної підготовки незалежно від статі претендента.

3. Просування по службі здійснюється із забезпеченням рівних прав та можливостей для жінок і чоловіків.

Дозволяється застосування позитивних дій з метою досягнення збалансованого представництва жінок і чоловіків на службі.

Керівники (начальники) центрального органу управління та територіальних підрозділів зобов'язані:

створювати умови служби, які б дозволяли жінкам і чоловікам проходити службу на рівній основі;

забезпечувати жінкам і чоловікам можливість суміщати службову діяльність із сімейними обов'язками;

здійснювати рівну оплату праці жінок і чоловіків у разі однакової кваліфікації та однакових умов служби;

вживати заходів щодо створення безпечних для життя і здоров'я умов служби;

вживати заходів щодо унеможливлення та захисту від випадків сексуальних домагань та інших проявів насильства за ознакою статі.

{Джерело: вебсайт Вищої ради правосуддя <https://hcj.gov.ua/>}

Про затвердження Положення про проходження служби співробітниками Служби судової охорони Рішення; Вища рада правосуддя від 04.04.2019 № 1052/0/15-19
Редакція від **18.02.2025**, підстава — [v0273910-25](#)
Постійна адреса:
<https://zakon.rada.gov.ua/go/v1052910-19>

Законодавство України
станом на 26.02.2025
поточна редакція

v1052910-19